

[Hanne Reintoft.]

nogen som helt mening eller idé i, er selvfølgelig nedværdigende, og selvfølgelig undergraver det menneskets arbejdssevne og gør det meget, meget vanskeligt, når man bliver løsladt, at klare sig på et normalt og hårdt arbejdsmarked. Men ih du milde, hvis det var så nemt at føre ud i livet som beskrevet af fremskridtspartiet her. Det er vanvittigt svært — det tror jeg alle, der kender lidt til det, kan bekræfte — at bygge egentligt industrielt arbejde op på en institution. Der mangler tit samarbejde med det private arbejdsmarked, der mangler tit investeringsmuligheder og personale og forskellige arbejdsgrøner, og først og fremmest mangler der for den indsatte motivationen. Det, der gør, at man gider pukke 8 timer hver dag, er trods alt det, at lønningsposen bringer glæde dér, hvor man kommer hen med den, og giver en mulighed for at indrette sig en fornuftig tilværelse. Jeg ved ikke, hvad hr. Bay vil stille op med den indsatte f. eks. i Vridsløse statsfængsel, der måske ikke havde lyst til at pukke hårdt 8 timer for at betale for kost og logi. Hvad skal vi gøre ved ham; skal vi løslade ham?

Ideen med forslaget kan ikke gennemføres, fordi der ikke er denne motivation til virkelig at tage fat på det arbejde. Mange af de mennesker, der er det, vi i vort samfund kalder kriminelle, er jo netop mennesker, der ikke har magtet vores samfund, der ikke har magtet vort arbejdsmarked, ikke har magtet at administrere deres økonomi og hele tiden finde ud af det meget udviklede liv, vi lever her i Danmark.

Jeg synes i øvrigt, forslaget svarer vældig dårligt til, at en repræsentant for fremskridtspartiet for ikke ret mange dage siden stod her på talerstolen og harcelerede over, at fængselsvæsenet havde uddannet en indsat. Det skulle dog ellers leve op til de tanker, der er grundlaget her, men man stod nærmest og var forarget over, at der var brugt penge til en ordentlig uddannelse til en indsat, der var uddannelsesegnet.

Jeg er slet ikke enig i det, fremskridtspartiet kalder de udad lukkede, men indad åbne døre. Vi ved jo alt om, at netop isolationen og den psykiske vold, den øver over for den indsatte, er det, der gør det så vanskeligt at klare sig, når man skal ud i livet igen. Det er meget svært i vores samfund at klare

sig, når man kommer ud, man er som regel nødt til at fortie, hvor man har været, og man er meget tit på den ene eller den anden måde mærket af de år, man har været i vores institutioner med den triste behandling, man tit får dér.

Fra vort kendskab til tilsyn med prøveløsladte og betinget dømte ved vi, at den eneste måde, man kan hjælpe dem på, netop er ved at arrangere normalkontakten ude i de normale miljøer; det eneste, der er at gøre, er at prøve at holde dem fra den gamle kriminelle vennekreds. Den er nemlig tit en evig forbandelse, fordi den medfører recidivet, men den er også tit den eneste redning, for dér bliver man accepteret, hvad man ikke gør blandt det, vi kalder normale mennesker.

Fremskridtspartiet advarer mod at afkriminalisere mindre forbrydelser. Vi skulle nok hellere prøve at finde ned til årsagen til vores forbrydelser. Det er svært i et samfund som vort at bevare respekten for ejendomsretten, det er svært, når man hver dag får frastjålet sin arbejdskraft, det er svært, når man hver dag er udsat for boligåger. Stormagasinerne laver vareudstillinger, hvor reklamepsykologer ligefrem sidder og regner ud, at der skal være en vis fristelse, og de registrerer, hvor meget der bliver stjålet, for at undersøge, om udstillingen er fristende nok. Hvem er kriminel her? Det er meget svært at svare på, men samfundet straffer i hvert fald den, der ikke kan klare fristelsen, og det er som regel den, der ikke har penge til at købe.

Vi har et tvungen lønkontosystem. Det er også svært for nogle. Bankerne tjener store penge på det, og retsapparatet er der omgående for at straffe den, der ikke kan klare fristelsen.

De store tanker om at erstatte straf med bøde kan vi selvfølgelig være enige i, når det gælder den bagatelagtige kriminalitet. Men vi vil meget kraftigt afvise, at de stillede skal være i en mere heldig situation end de dårligst stillede, derved at de kan betale sig fra kriminaliteten. Hvis jeg skal sammenligne det med noget, som fremskridtspartiet forstår, så kunne vi ikke tænke os overhovedet, at skattesvindlere skulle kunne slippe med at betale sig fra det, mens underklassen for almindelig kriminalitet skal afsone.

Vi er ganske enige om, at man skal kunne